

Одноостайно підпишемося під Зверненням Всесвітньої Ради Миру!

Пролетарі всіх країн, єдніться!

СТАЛІНСЬКІ КАДРИ

ОРГАН ПАРТБЮРО, РЕКТОРАТУ, КОМІТЕТУ ЛКСМУ, ПРОФКОМУ І МІСЦЕВКОМУ ХАРКІВСЬКОГО ДЕРЖАВНОГО УНІВЕРСИТЕТУ ІМЕНІ О. М. ГОРЬКОГО.

№ 21 (670)

Четвер, 20 вересня 1951 р.

ц. 20 к.

ОБЕРЕМО КРАЩИХ

В комсомольській організації університету з 5 вересня по 1 листопада провадяться звіти й вибори комсомольських бюро факультетів, відділень, курсів та комсортів груп. Успішне проведення звітів та виборів має величезне значення. В період звітно-виборної кампанії комсомольська організація підводить підсумки роботи, намічає шляхи дальшого поліпшення своєї діяльності через усунення викритих недоліків.

Успіх звітів та виборів залежить від того, як буде провадитися підготовка до зборів та конференцій. Необхідно, щоб звітно-виборні збори пройшли на високому ідейно-політичному рівні, під прапором більшовицької критики й самокритики. На зборах та конференціях, викриваючи недоліки, що мали місце в роботі керівних комсомольських органів, слід відмічати й потім розповсюджувати позитивний досвід роботи кращих комсомольських активістів. Комсомольський актив повинен уважно прислухатися до критичних зауважень комсомольців. Не можна допускати порушення принципів комсомольської демократії.

Під час виборів комсортів груп, комсомольських бюро та комітету ЛКСМУ слід висувати на керівну роботу кращих комсомольських активістів, рядових комсомольців, які зарекомендували себе організаторами та вожаками молоді. Необхідно звернути серйозну увагу на

технічну підготовку до звітно-виборних зборів та конференцій (урни для голосування, бланки бюлетенів, папір і т.п.). Приміщення, в яких будуть провадитися звіти та вибори, повинні бути прикрашені плакатами, гаслами, мати святковий вигляд.

Успішне проведення звітно-виборної кампанії — важливе політичне завдання. Актив комсомольської організації повинен прикласти усіх зусиль, щоб звіти та вибори пройшли на високому ідейно-політичному рівні. Особливо серйозну увагу слід приділити викриттю недоліків ідеологічної роботи серед студентів. Редакційна стаття газети «Правда» від 2 липня 1951 р. «Проти ідеологічних перекурен в літературі» з усією більшовицькою послідовністю і принциповістю вказує на гостру необхідність рішучого поліпшення роботи серед інтелігенції України. Зрозуміло, що комсомольський актив, комсомольська організація в цілому повинні домогтися рішучого поліпшення рівня ідеологічної роботи серед студентів — майбутніх радянських спеціалістів.

Комсомольська організація під керівництвом і за допомогою партійної організації університету повинна справитися і справитися з рішенням важливішого політичного завдання — успішним проведенням звітно-виборної кампанії.

ЛИСТ ВІД МОРЯКІВ

Дорогі друзі! Поздоровляємо Вас з новим учбовим роком — роком нових перемог у навчанні і в роботі. Ви знову збираєтеся в дружню студентську сім'ю, щоб, опанувавши науку, потім стати висококваліфікованими спеціалістами нашої любимої Вітчизни.

Від усього серця бажаємо Вам, дорогі друзі, відмінних

успіхів. Впевнені, що Ви й надалі своїм відмінним навчанням й впертою працею в галузі розвитку науки, будете неухильно зміцнювати могутність нашої Батьківщини, яка стоїть на чолі країн, що борються за мир в усьому світі.

Моряки підшефного корабля

У кращих здравницях країни

172 студенти нашого університету відпочивали влітку по путівках профкому в кращих здравницях країни. 78 чоловік побували в будинках відпочинку — в Ахтирці, Високому, Південному, Горбаньовці, а також в санаторіях та на курортах Криму

й Кавказу. Студенти, що потребували лікування, одержали пільгові путівки до Одеси, Кисловодська, Алушти, Сосновки, Гарячих ключів. Всього по пільгових путівках відпочивало та лікувалося 94 чоловіки.

МИР ПЕРЕМОЖЕ ВІЙНУ

Подвір'я фізико-математичного факультету заповнили студенти, викладачі, робітники. В центрі автомашини. На ній — прикрашений червоною скатертиною і квітами стіл.

Слово надається кандидату фізико-математичних наук В. Плужнікову.

— Дозвольте мітинг, присвячений Зверненню Всесвітньої Ради Миру, вважати відкритим, оголошує він під бурхливі оплески присутніх.

Доповідь доцента Гордєвського розкрила значення Звернення, показала як в усьому світі йде нестихаюча боротьба за мир. Доповідач говорить про ленінсько-сталінську політику миру і безпеки народів.

Схвилювані, один за одним підіймаються на машину студенти, викладачі. Їх промови сповнені гнівом до паліїв війни, готовністю

віддати всі сили зміцненню справи миру.

Палку промову виголосив академік А. Вальтер:

— Десять років тому так само світило сонце, з нами прощалося літо... Німецькі бомбардувальники в ті дні руйнували рідне місто. Ми не хочемо, щоб знов пролилась кров народів. Мільйони простих людей світу борються за мир. З кожним днем зростають наші ряди. Ідея боротьби за мир оволодіває масами, вона стає грізною матеріальною силою. Наші підписи, — це підписи багатомільйонної армії миру, яку веде Генералісимус Миру великий Сталін!

Аспірантка М. Зюзько звернулася до молоді факультету з закликом підписати Звернення і тим виступити на захист своєї щасливої юності, свого чудового сьогодні і ще кращого завтра.

Висловлюючи думку всіх студентів, комсомолец І. Гришаєв дав обіцянку ще краще вчитись в ім'я розквіту нашої Батьківщини — оплоту миру і безпеки в усьому світі.

...Один за одним підходять присутні до столу, щоб поставити свій підпис. Обличчя суворі, спокійні. Ось підійшов студент II курсу відмінник В. Ямпольський. Він учасник війни з німецькими загарбниками. Твердо виводить він свій підпис. Поруч юнаки, які ще не тримали в руках гвинтівки, але всією силою молодої душі вони ненавидять війну.

Близько 600 підписів було поставлено в перші години збору.

Скінчився мітинг. Студенти і викладачі розходилися з гордим і величним почуттям.

Мир переможе війну!
Г. СЕРБІН.

МОГУТНЯ ЄДНІСТЬ

З великим піднесенням зібралися професори, викладачі та студенти біологічного факультету, щоб обговорити заклик Української республіканської конференції прихильників миру і приєднати свій голос до голосів людей доброї волі всього світу. Після доповіді доцента В. М. Петрова про непереможний рух на захист миру слово взяв доктор біологічних наук, професор О. В. Нагорний.

— Дві світові війни винищили десятки мільйонів людей, — говорить він. — За кошти, витрачені на війну, можна було б осушити болота всієї земної кулі, збудувати канали в посушливих місцях, перетворити землю на квітучий сад. Трудящі нашої країни зайняті твор-

чою натхненною працею. Вони будують грандіозні гідроелектростанції, величезні канали, вирощують нечувані врожаї. Ми, вчені нашої миролюбної Вітчизни, віддамо всі сили для будівництва комунізму! Хай живе прапорonoсець миру, геній людства Й. В. Сталін!

Ці слова вкриваються бурхливими оплесками.

Схвилюваним був виступ дипломниці т. Зінченко.

— В цьому році ми закінчуємо університет, — сказала вона. — Перед нами, радянськими біологами, відкривається чудове майбутнє. Ми п'ятикурсники мріємо віддати свої знання для блага нашого народу, для розквіту Батьківщини. Ми не допустимо, щоб були зруйновані наші мрії, не дамо

порушити нашу творчу працю. Мир світові! — заявляємо ми.

На трибуні доцент І. Д. Манаків:

— Всі ми свідки і учасники другої світової війни, яка перетворила наші міста на руїни. Зараз ми відбудовуємо нашу Батьківщину, споруджуємо грандіозні будови. Паліям війни не вдасться порушити спокій народів. За мир треба боротися! Боротися натхненною працею, відмінним навчанням, розвитком науки. Ми, радянські вчені, обіцяємо ще краще працювати на благо рідного народу.

Одразу після зборів почалося збирання підписів під Зверненням Всесвітньої Ради Миру.

З нами рідний Сталін

На зборах колективу історичного факультету з доповіддю «Радянський Союз в боротьбі за мир в усьому світі» виступив найстаріший професор факультету М. М. Пакуль. Після доповіді т. Пакуля один за одним виступали викладачі й студенти.

— Народи не встигли ще залікувати рани жорстокої світової війни, а імперіалісти вже готують світові нову бойню. Та воля народів і грізний голос проти війни за мир, зв'яже криваві руки паліїв війни! — сказав у своєму виступі парторг факультету доцент І. Я. Мірошник. Він закликав всіх присутніх підвищити якість навчання, поліпшити трудову дисци-

ліну, віддати всі сили розвитку радянської науки, щоб укріплювати міць і могутність нашої Батьківщини.

Виступає сталінський стиліст студент Шербаненко:

— Миролюбні народи всього світу з великою радістю зустріли Звернення Всесвітньої Ради Миру, — говорить він. — Наше майбутнє — мирна творча праця, розвиток науки і культури, будівництво комунізму — залежить від нашої волі, від волі всіх народів. Підписуючись під Зверненням, ми скажемо грізне «ні!» паліям війни.

На трибуні першокурсник т. Шиловцев.

— В цьому році я став

студентом університету, про це я мріяв давно, — говорить він. — Ми будемо вивчати марксистсько-ленінську науку, історію нашої Батьківщини, щоб потім виховувати молодих будівників комунізму. Відмінним навчанням, творчою працею будемо зміцнювати нашу Вітчизну, зміцнювати справу миру. Слава прапорonoсцеві миру рідному Сталіну!

Здравиця на честь любимого вождя вкривається бурею оплесків. Після зборів студенти та викладачі дружно почали підписуватись під Зверненням Всесвітньої Ради Миру з вимогою укладення Пакту Миру між п'ятьма великими державами.

УКРАЇНСЬКІ БУРЖУАЗНІ НАЦІОНАЛІСТИ — ЛЮТІ ВОРОГИ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДУ

В СРСР процвітає велика співдружність соціалістичних націй. Дружба народів Радянського Союзу — найважливіше джерело сили і могутності нашої соціалістичної Батьківщини. Основою цієї непохитної дружби є пролетарський інтернаціоналізм і радянський патріотизм, які згуртовують всі нації і народності нашої країни в одну братню сім'ю. Братерська дружба радянських народів виростає і зміцнюється в боротьбі з внутрішніми і зовнішніми ворогами, з великодержавним шовінізмом, буржуазним націоналізмом усіх мастей та іншими проявами буржуазної ідеології.

Партія Леніна—Сталіна завжди надавала великого значення боротьбі проти буржуазної ідеології. Вороги радянського народу намагалися і намагаються використати буржуазну ідеологію як засіб отруєння свідомості трудящих з метою затримати будівництво комуністичного суспільства в нашій країні і підготувати ґрунт для реставрації капіталізму.

В період поступового переходу від соціалізму до комунізму боротьба за чистоту радянської ідеології, проти пережитків капіталізму в свідомості людей, проти безідейності і аполітичності, буржуазного націоналізму і космополітизму набирає особливого значення.

Американо-англійські імперіалісти, готуючи нову світову війну проти Радянського Союзу і країн народної демократії, використовують буржуазний націоналізм і космополітизм для ідеологічних диверсій.

За останні роки в нашій країні були викриті прояви буржуазного націоналізму, космополітизму, плазування перед розтлінною культурою Заходу в деяких працях по історії народів окремих республік, в окремих літературних творах і театральних постановках. Нещодавно в редакційній статті газети «Правда» були піддані справедливій критиці прояви українського буржуазного націоналізму в творах деяких українських письменників.

Український буржуазний націоналізм є ідеологією українських поміщиків і капіталістів, розгромлених і викинутих за межі нашої країни в результаті перемоги Великої Жовтневої соціалістичної революції. Недобиті рештки цих експлуататорських класів зараз тиняються на смітниках Європи і Америки, знаходячись на службі в американо-англійських палів війни. Буржуазний націоналізм усіх мастей, в тому числі і український, прямо протилежний пролетарському інтернаціоналізму.

Великі вожді робітничого класу В. І. Ленін і Й. В. Сталін ще в дожовтневий період, об'єднуючи трудящих різних національностей навколо героїчного російського пролетаріату для боротьби проти царизму і капіталізму, нанесли нищівного удару опортунізму, великодержавному шовінізму і буржуазному націоналізму, які з допомогою націоналістичної отрути намагались розколоти єдиний фронт трудящих.

В геніальних працях В. І. Леніна «Про право націй на самовизначення» та «Критичні замітки з національного питання» і Й. В. Сталіна «Марксизм і національне питання» та інших глибоко розроблена більшовицька програма в національному питанні. Теоретичні роботи Леніна і Сталіна з національного питання стали в руках більшовицької партії найгострішою зброєю в боротьбі за тисний союз між народами, проти ворогів трудящих — буржуазних націоналістів.

Українські буржуазні націоналісти, намагаючись відірвати українських трудящих від російських робітників і селян, а Україну від Росії, протиставляли українську культуру російській культурі, розпалювали національну ворожнечу, хотіли віддати ук-

раїнський народ в ярмо імперіалістів Заходу. Буржуазно-націоналістична зграя на чолі в Грушевським фальсифікувала історію, виставляючи псевдонаукові твердження про безбуржуазність і безкласовість українського народу, щоб затуманити антагоністичні протиріччя і класову боротьбу між українськими трудящими і українськими експлуататорськими класами.

Ще до першої світової війни українські буржуазні націоналісти — левіцькі, грушевські, донцови та їм подібні стали платними агентами австро-німецьких імперіалістів. В роки війни українські буржуазні націоналісти ще більше посилили свою злочинну діяльність, створивши на території Австрії бандитсько-шпигунську організацію так звану «Спілку визволення України», яка виконувала завдання німецько-австрійського командування. Крім організації так званого легіону «Січових стрільців», набраного із куркульських синків, що йшли в бій під прапорами австрійських імперіалістів, українські буржуазні націоналісти вели розкладницьку роботу в таборах російських військовополонених, розташованих на території Німеччини і Австрії. Вони намагалися відірвати українців від росіян під націоналістичним лозунгом «самостійності».

В. І. Ленін знаходячись в той час в еміграції за кордоном і ведучи боротьбу за перетворення війни імперіалістичної у війну громадянську, за знищення влади капіталу і встановлення диктатури пролетаріату, наносив нищівних ударів опортуністам із II Інтернаціоналу і буржуазним націоналістам всіх мастей, які із шкури лізли, щоб допомогти буржуазним урядам розпалювати ворожнечу між народами, змусити трудящих проливати кров за інтереси експлуататорських класів.

В. І. Ленін і Й. В. Сталін, невідомо готуючи народи Росії на штурм царизму, вчили, що великоруські, українські робітники і пролетарі інших національностей повинні в якнайміцнішій організаційній єдності, відстоюючи інтернаціональну культуру пролетарського руху, разом боротись проти самодержавства. Шлях до визволення українському народові вказав В. І. Ленін, який, нещадно громлячи українських буржуазних націоналістів, писав у 1913 році, що тільки «при єдиній дії пролетарів великоруських і українських вільна Україна можлива, без такої єдності про неї не може бути й мови».

Після повалення в лютому 1917 року царського самодержавства Ленін і Сталін, більшовицька партія вели боротьбу як проти Тимчасового уряду, що продовжував політику царизму вгноблених народів, так і проти буржуазно-націоналістичної Центральної Ради, що утворилась на Україні в березні 1917 року. Центральна Рада на чолі з націоналістичними верховодами — Грушевським, Винниченком, Петлюрою в одному контрреволюційному таборі з Тимчасовим урядом виступала проти союзу революційних російських і українських робітників і селян, проти більшовицької партії, проти назриваючої соціалістичної революції, за збереження влади поміщиків і капіталістів. Українським буржуазним націоналістам не вдалось їх підлі наміри.

Віковічна дружба російського і українського народів, таких близьких, як відзначав В. І. Ленін, і мовою, і місцем проживання, і характером, і історією, скріплена ленінсько-сталінською політикою пролетарського інтернаціоналізму, рівноправності народів, ще більше зміцніла в період підготовки і проведення соціалістичної революції. Російські і українські трудящі керувались вказівкою великого Леніна: не довіряючи ні в чому і ні на хвилину ні буржуазії російській, ні буржуазії українській, кріпити братерський союз в боротьбі за соціалізм. Вони були натхнені палким ленінським закликком: «Геть контрреволюціонерів буржуазії! Хай живе віль-

ний союз вільних селян і робітників вільної України з робітниками і селянами революційної Росії!».

Під керівництвом Леніна і Сталіна народи Росії, на чолі з великим російським народом, здійснили Велику Жовтневую соціалістичну революцію, яка відкрила нову еру в історії людства. Український народ, слідом за російським народом, першим пішов по шляху комунізму. Ленінсько-сталінська «Декларація прав народів Росії», опублікована радянським урядом вже в перші дні після перемоги Великого Жовтня, забезпечила рівність і суверенність усіх народів Росії, відкрила повну можливість для українського народу, як і для інших народів, створити свою державність. На шляху українського народу до вільного, щасливого життя стали люті вороги його — українські буржуазні націоналісти — вірні лакеї іноземних імперіалістів — німецьких, англо-французьких, американських. Центральна Рада руйнувала фронт, відкликаючи з війни українські частини, роззброювала революційне радянське військо, підтримувала білогвардійського генерала Каледіна та інших ворогів радянської влади, при допомозі провокаційних наклепів намагалась викликати конфлікт між двома братніми народами.

В. І. Ленін і Й. В. Сталін невідомо роз'яснювали українським трудящим, що Центральна Рада, захищаючи інтереси поміщиків і капіталістів, заперечуючи інтереси робітників і селян іноземним імперіалістам, є лютим ворогом українського народу.

Й. В. Сталін у статті «Відповідь товаришам українцям в тилу і на фронті», написаній в грудні 1917 року, вказував, що між українським і російським народами немає і не може бути конфлікту. «Український і російський народи», писав товариш Сталін, «як і інші народи Росії, складаються з робітників і селян, з солдатів і матросів. Всі вони разом боролися проти царизму і керенщини, проти поміщиків і капіталістів, проти війни і імперіалізму. Всі вони разом проливали кров за землю і мир, за свободу і соціалізм. У боротьбі з поміщиками й капіталістами всі вони — брати й товариші».

Під керівництвом В. І. Леніна і Й. В. Сталіна український народ, зміцнюючи дружбу з великим російським народом, нещадно громив українських буржуазних націоналістів і їх іноземних хазяїв, вів боротьбу за перемогу радянської влади на Україні, яку проголосив перший Всеукраїнський з'їзд Рад 25 грудня 1917 року.

Буржуазно-націоналістична Центральна Рада, викинувшись волею робітників і селян за межі УРСР, продала Україну за допомогою іуди-Гроцького в рабство до німецьких імперіалістів.

Проти іноземних окупантів і їх націоналістичних прихвостнів Радянська Україна підняла визвольну вітчизняну війну. При братній допомозі великого російського народу та інших народів нашої країни, під керівництвом більшовицької партії український народ в роки громадянської війни вщент розгромив німецьких, англо-французьких і американських імперіалістів та їх лакеїв — українських буржуазних націоналістів.

Радянська Україна, ввійшовши до складу СРСР, створеного під безпосереднім керівництвом В. І. Леніна і Й. В. Сталіна в 1922 році, перетворилась за роки сталінських п'ятирічок в передову індустріально-когоспну республіку, з високорозвинутою культурою, національною формою і соціалістичною змістом.

Напередодні Великої Вітчизняної війни підприємства Радянської України давали в два рази більше продукції, ніж вся промисловість дореволюційної Росії.

На соціалістичних ланах України в 1940 році працювало понад 90 тисяч тракторів, 31 тисяча комбайнів, 50 тисяч вантаж-

них автомобілів і десятки тисяч інших складних сільськогосподарських машин.

Пишно розцвіла українська культура, національна формою і соціалістичною змістом. У початкових і середніх школах України в 1940 році навчалось близько 6 мільйонів дітей, що більше ніж у 4 рази перевищало кількість учнів у 1913 році. Кількість студентів у вищих навчальних закладах України за роки радянської влади зросла майже в 5 разів і становила в 1941 році 127.600 чол.

Цих великих успіхів в будівництві соціалізму Радянська Україна досягла в тій братній сім'ї радянських народів, в запеклій боротьбі з буржуазними націоналістами. «Не розбивши націоналістичних усіх і всяких мастей», — говориться в «Короткому курсі історії ВКП(б)», — ми не змогли б виховати народ в дусі інтернаціоналізму, не змогли б відстоювати прапор великої дружби народів СРСР, не змогли б побудувати Союз Радянських Соціалістичних Республік».

Українські буржуазні націоналісти, роблячи спроби зрвати соціалістичне будівництво, продовжували свою злочинницьку діяльність, намагаючись реставрувати капіталізм і віддати український народ в ярмо імперіалістичних хижаків Заходу. Українські буржуазні націоналісти Хвильовий, Шумський та інші виступали за відчуженість української культури від загальнонародної, проти російської культури і її найвищого досягнення — ленінізму, закликаючи до орієнтації на буржуазний Захід.

Й. В. Сталін у своєму відомому листі, написаному в квітні 1926 року тов. Кагановичу та іншим членам Політбюро ЦК КП(б)У, викрив це буржуазно-націоналістичне охвістя, піддавши його нищівній критиці. Партійна організація України, виконуючи вказівки товариша Сталіна, розгромила шумськців, СВУ, скрипниківців та інші осині гнізда українського буржуазного націоналізму, в результаті чого ще більше зміцніла дружба між українським, російським та іншими народами нашої країни.

Український народ, ідучи по шляху, вказаному В. І. Леніним і Й. В. Сталіним, завдяки мудрій ленінсько-сталінській національній політиці і нерушимій дружбі народів СРСР, здійснив свою віковічну мрію, воз'єднавши всі українські землі в єдиній Українській Радянській державі.

Мирне соціалістичне будівництво народів СРСР в 1941 році було перерване розбійницьким нападом фашистської Німеччини. Під керівництвом більшовицької партії, геніального вождя і полководця Й. В. Сталіна радянські народи, піднявшись на Велику Вітчизняну війну, розгромили гітлерівську Німеччину і мілітаристську Японію і врятували світ від фашистського рабства. Завдяки мудрому керівництву Й. В. Сталіна, братній допомозі всіх радянських народів український народ був врятований від ярма німецько-фашистських загарбників. Сини і дочки українського народу пліч-о-пліч з великим російським народом та іншими народами СРСР боролись на фронтах Вітчизняної війни і в партизанських загонах за свободу, честь і незалежність соціалістичної Батьківщини.

В цей час українські буржуазні націоналісти — мельниківці, бандерівці та інша наволоч, будучи на службі у німецьких фашистів, вели збройну боротьбу проти Радянської Армії і радянських партизанів, разом з гестапівцями вбивали радянських активістів, передових робітників і колгоспників, чинили нечувані звірства над радянськими людьми, пили кров українського народу. Тікаючи, мов шури, з гітлерівського корабля, який пішов на дно під ударами радянських воїнів, недобитки українських буржуазних націоналістів перебрались до Західної Німеччини, де під виглядом «переміщених осіб» заховавшись під крилом американо-англійських імперіалістів. Американо-англійські палії но-

вої світової війни, підтримуючи все реакційне, завербували на свою криваву службу таких бандитів, як Тіто і Ранкович, Чап Кай-ші, українських буржуазних націоналістів. Американо-англійські імперіалісти дали притулок українським буржуазно-націоналістичним виродам в США, Канаді, Західній Європі, розглядаючи їх, як своїх вірних лакеїв, готують з них шпигунів, диверсантів, убивць. Ці буржуазно-націоналістичні зрадники і запродавці, що нічого спільного не мали і не мають з українським народом, інтересами якого вони торгували на всіх імперіалістичних розбійницьких ярмарках, а зараз слухняно виконують накази Уолл-стріту, викликають почуття глибокої огиди і жагучої ненависті в українського радянського народу.

Український народ, вихований великою партією Леніна—Сталіна в дусі пролетарського інтернаціоналізму і дружби народів, гнівно плямує буржуазно-націоналістичні злочини, які на всіх етапах боротьби українських трудящих за свою кращу долю, за радянську владу і соціалізм виступали як найлютіші вороги його, як лакеї іноземних імперіалістів.

В період мирного будівництва, за роки післявоєнної сталінської п'ятирічки український народ відбудував і далі розвивав народне господарство, що потерпіло від німецько-фашистських окупантів. Це стало можливим завдяки величезній братній допомозі, яку подав російський народ та інші народи нашої країни Радянській Україні. Вся країна взяла участь у відбудові Донбасу, промисловості Києва, Харкова, Сталіно, Дніпропетровська, Одеси, Львова та інших індустріальних центрів нашої республіки. Тисячі інженерів і майстрів Москви і Ленінграда працювали на відбудові Дніпрогесу, шахт Донбасу та багатьох інших підприємств.

Трудящі Радянської України, розгортаючи соціалістичне змагання, добились величезних успіхів у боротьбі за виконання плану післявоєнної сталінської п'ятирічки. П'ятирічний план по промисловості виконаний достроково — в четвертому кварталі 1949 року. Відбудовані на новій технічній базі всі металургійні заводи і шахти Донбасу, продукція яких перевищила довоєнний рівень. Потужність відбудованої Дніпровської гідроелектростанції імені Леніна в 1950 році значно перевищує довоєнну. Машинобудівна промисловість республіки дала продукції в 1950 році в 1,5 рази більше, ніж в 1940 році. Випуск тракторів зріс більше, ніж вдвічі, комбайнів — на 23 проценти.

За роки п'ятирічки значно розвинулось сільське господарство республіки. В західних областях УРСР в основному завершена колективізація селянських господарств. Посівні площі Радянської України зросли на 29 процентів. Значно перевиконано п'ятирічний план по врожайності і валовому збору зернових культур і цукрових буряків.

Завдяки постійному піклуванню партії і уряду ще пишніше розцвіла культура українського народу, національна формою, соціалістичною змістом. У школах і середніх навчальних закладах України в 1950 році навчалось 7 мільйонів 200 тисяч чоловік, а у вищих навчальних закладах — 197 тисяч студентів. Значно поліпшилось матеріальне становище трудящих — зросла реальна заробітна плата робітників і службовців, збільшилась прибутки селян.

Український народ добре знає і завжди пам'ятає, що всіма своїми успіхами він зобов'язаний радянській владі, більшовицькій партії, кращому другу українського народу Й. В. Сталіну. Під всепермагаючим прапором сталінської дружби народів Радянська Україна — невідемна і складована частина могутнього СРСР — впевнено йде до комунізму.

І. КОМПАНИЕЦЬ,
кандидат історичних наук.
(«Молодь України» від 5 вересня).

НЕВІДКЛАДНІ ЗАВДАННЯ

Той факт, що порочний в ідейному відношенні вірш В. Сосюри «Любіть Україну» не знайшов серед наших студентів осуду і заперечення, говорить про те, що ми ще мало розвиваємо в собі критичну думку і часто беззастережно віримо у кожне слово прочитаної газетної чи журнальної статті.

Причину цього слід вбачати перш за все в тому, що інколи самі викладачі мало прищеплюють студентам критичне ставлення до друкованого слова, в недостатній роботі наших наукових гуртків, у дуже рідких обговореннях нових книг, кіно, театральних постановок. Через відсутність належного контролю з боку бюро ЛКСМУ і «Літературну газету» перестали випускати на факультеті.

Давно вже час розпочати видання рукописного журналу студентських наукових робіт та продукції наших молодих авторів з попереднім широким обговоренням у стінній пресі та на засіданнях гуртків. Слід налагодити постійний зв'язок з Харківським відділенням СРПУ, обговорювати і рецензувати творчість письменників міста.

Гурток критики і рецензій уже кілька років ледве животіє. Тільки безтурботністю кафедри журналістики можна пояснити той факт, що найбільше на факультеті відділення позбавлене було досі свого гуртка.

У світлі редакційної статті газети «Правда» в тематичі наукових гуртків належне місце повинні зайняти проблеми російсько-українських літературних зв'язків, всесвітньо-історичного значення радянської літератури та її впливу на передову літературу зарубіжних країн.

Стаття газети «Правда» націлює нас на дальше глибоке оволодіння марксистсько-ленінською теорією, на дальше піднесення ідеологічної роботи на факультеті. Вже те, що в літню екзамнаційну сесію на одному лише II курсі було 5 незадовільних оцінок з історії України та основ марксизму-ленінізму говорить, що контроль за навчанням студентів з боку комсомольського бюро був недостатнім.

Необхідно систематично тримати в полі зору вивчення марксистсько-ленінської теорії, підвищення теоретичного рівня комсомольців. Є потреба відновити роботу

гуртків по вивченню біографій наших великих вождів В. І. Леніна і Й. В. Сталіна.

Політбесіди, що провадяться як правило товаришами, не зв'язаними безпосередньо з життям курсу, не завжди ще носять конкретний (в застосуванні до життя курсів) характер. Чи не час керівникам політбесід ближче, тісніше підійти до студентського життя? На ці ж недоліки хибують і багато наших комсомольсько-молодіжних годин.

Нашому бюро треба ближче підійти до роботи агітаторів гуртожитку, посилити роботу з студентами, що живуть на кутках, відновити агітаційну діяльність на виборчій дільниці.

Форми політико-виховної роботи з студентами-першкурсниками повинні бути цікавими, дохідливими, дійовими.

Правильна розстановка комсомольських кадрів, атмосфера нетерпимості до всяких проявів замазування помилок, нещадна боротьба з усякими проявами ворожої ідеології — мають стати лозунгом нашої роботи.

Ф. ОЛЕНЧЕНКО,
секретар бюро ЛКСМУ
філологічного факультету.

Кімната студента повинна бути чистою!

В період „безвладдя“

В гуртожитку по вул. Артема, 49 новий студком ще не обрали, старий чекає перевиборів і тому... припинив роботу. Агітатори ще не працюють, в побутових кімнатах нема чергових.

Хороший читальний зал в гуртожитку. Але студком не подбав про його оформлення: стоять обшарпані столи, жодного плаката, бібліотека не працює. Молодь не дбає про чистоту в залі. Хтось з студентів кілька годин підряд з насолодою палив цигарки, «акуратно» кидаючи недокурки під стіл. В іншому кутку — знову недокурки і обривки паперу...

Вороги „естетизму“

«Быть можно дельным человеком и думать о красе ногтей» — сказав колись О. С. Пушкін.

— Це не аксіома, — рішуче заявляють деякі старшкурсники фізико-математичного факультету, — це лише гіпотеза.

Кімнати фізиков свідчать про те, що їхні мешканці явні вороги будьяких естетичних почуттів, а просто кажучи — чистоти і порядку. Так, в кімнаті № 56 (староста студент тов. Гришко) на столі ми побачили «ліричне» безладдя: шітка для одягу знайшла собі місце біля купи огризків яблук, на яких владно сиділи мухи. Поруч примостилися шнурки від черевиків, густо посипані... сіллю, тут же кілька брудних ножів, папір, ганчір'я.

На тумбочках, покритих товстим шаром пилу, лежить в безладді велика купа книжок. Студент В. Гончар навіть не спромігся поміняти вчасно постільну білизну,

наволочка на його ліжку скоріше чорна, ніж біла. Біля виходу стоїть скринька, доверху набита сміттям, — тиждень тому хлопці хотіли її винести, однак так і не вирішили чия ж черга.

— Є чому повчитися

Ми в кімнаті № 74. Тут проживають студентки V курсу хімічного факультету. На столі стоїть букет різнокольорових айстр. Складені підручники, художня література. На стіні портрет Й. В. Сталіна, репродукції з картин Шишкіна, Левітана. Білосніжна ліжка, салфетки — все це створює затишок.

В кімнаті № 80 знов над ліжками репродукції з творів видатних російських художників, на тумбочках букети яскравих осінніх квітів, у кімнаті охайно, затишно. На стінах чучела іволги, сойки...

— Тут живуть біологи, — догадуємося ми. Дійсно, дипломниці щойно повернулися з практики. Рая Степаненко побувала в Мічурінську. У Дрогобицькій області проходила практику Іда Бикова. І ось дівчата знов повернулися до гуртожитку, в рідну студентську сім'ю.

— У дівчат завжди затишніше, у них різні мережива, подушечки, квіти, — заявляють юнаки. Однак факти доводять інше. Кожний з задоволенням відвідає юнаків економічного факультету, які проживають в кімнаті № 3 (староста т. Решетило). Тут чисто і охайно, кожна річ має своє місце. Четверткурсник Георгій Биков талановито малює, його картини прикрашають кімнату.

Ф. МАРКУШЕВИЧ.

За активну роботу студкому

Відбулися звітновибірні збори студкому в гуртожитку на Толкачівці. В своєму виступі голова студкому тов. Коробков відзначив, що студком, порівняно з минулими роками, поліпшив роботу. З 26 агітаторами кімнат було проведено 8 семінарів. Мешканці гуртожитку

одержують 100 примірників газет. За рік студенти прослухали 12 лекцій на міжнародні, наукові та літературні теми.

Однак збори викрили і ряд недоліків у роботі студкому. Товариші відзначали, що протягом року лише 2 рази провадилися загальні збори мешканців гуртожитку, жодного разу не обговорювалися випадки порушення дисципліни і правил гуртожитку. Політмасовий сектор (відповідальний т. Світличний) не організував обміну досвідом агітаторів і погано контролював їх роботу. Мало допомагав йому і політмасовий сектор бюро ЛКСМУ філологічного факультету (т. Бріман).

В гуртожитку, де живуть філологи, відсутній літературний гурток. За рік тут жодного разу не було літературних дискусій, шахматний турнір не закінчено. Рівень вечорів художньої самодіяльності не може задовольнити студентів.

І. КОРОБКА.

«СТАЛІНСЬКІ КАДРИ»
№ 21 3 стор.

УНІВЕРСИТЕТ —
БУДОВАМ КОМУНІЗМУ

Готуємо опис
кліматичних умов

З метою всебічного вивчення природних й господарських можливостей розвитку районів великих будов на півдні України, влітку була організована комплексна експедиція співробітників географічного факультету. До роботи був залучений великий колектив студентів старших курсів, що проходили виробничу практику в Запорізькій та Херсонській областях.

Експедиція вивчала клімат району Каховського гідровузла й мікроклімат в районах майбутнього зрошення. Перед співробітниками стояло завдання — зібрати багаторічний кліматичний матеріал, організувати спостереження для встановлення мікрокліматичних особливостей приземного шару

повітря, особливо на зрошуваних ділянках, що надзвичайно важливо для проектування системи зрошення. Такі мікрокліматичні спостереження провели в Асканії-Нова студенти Дунай, Грабко, Бочкаліна. Вони збрали значний матеріал систематичних спостережень за режимом температури, вологості, швидкості вітру в приземному шарі на двох полях: зрошуваному (люцерна, помідори) і незрошуваному (цілинний степ). Подібну ж роботу провели студенти Байрачна та Кравченко в Бориславлі, Лоїк — у Мелітополі. Успішно виконав мікрокліматичні спостереження на станції Брелівка тов. Дугінов.

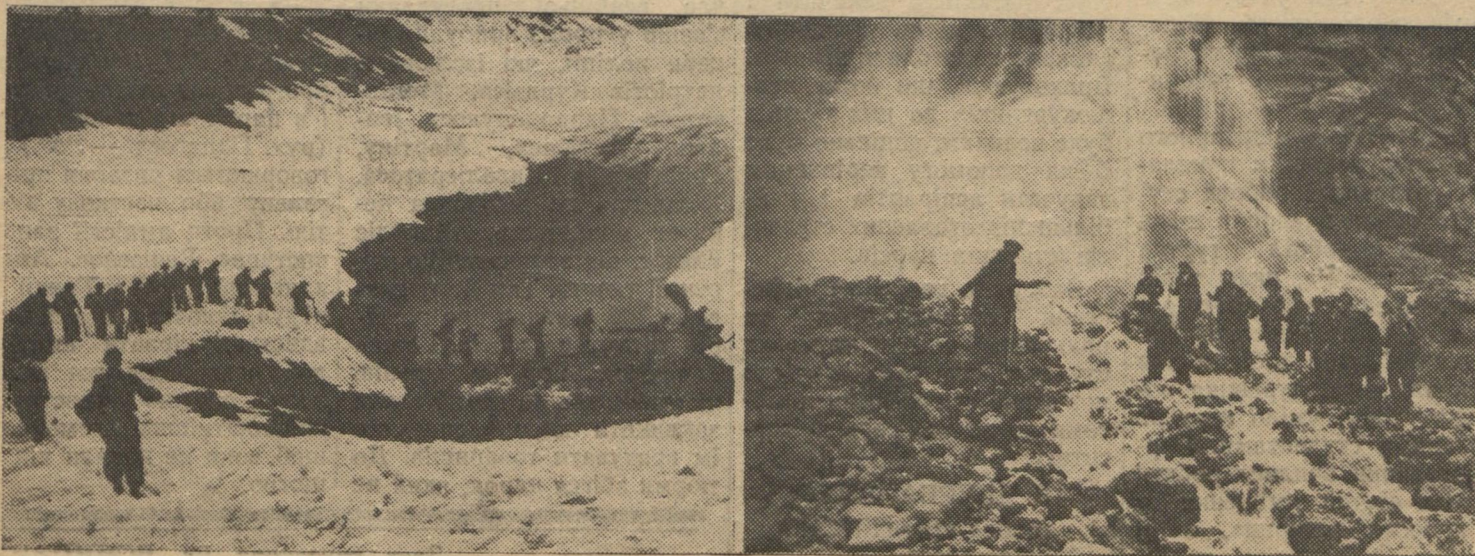
Учасники експедиції збрали великий матеріал. Це

дасть можливість скласти докладний опис клімату району Каховського гідровузла. Зараз співробітники факультету провадять детальну обробку даних, готують статистичний та графічний матеріал, складають карти, вивчають синоптичні умови окремих років з тим, щоб найближчим часом приступити до теоретичних узагальнень та опису кліматичних умов району великих будов.

Ця робота буде внеском колективу географічного факультету в справу будівництва комунізму, в справу боротьби нашого народу за мир в усьому світі.

Доцент **Г. Дубінський,**
асистент **А. Бабіч,** керівники експедиції.

ЧЕРЕЗ ВИСОКОГІРСЬКИЙ ПЕРЕВАЛ

На фото: студенти III курсу геологічного факультету на літній практиці в горах Кавказу.

ПІОНЕРСЬКЕ ЛІТО В ГАЙДАРАХ

Понад 200 дітей працівників нашого університету провели літо в піонерському таборі в Гайдах. Чудова, мальовнича природа, добре обладнаний табір — все це дало можливість дітям добре й весело відпочити. Діти приймали участь у прогулянках на човнах, спортивних зустрічах з піонерами сусідніх таборів, ходили на екскурсії до колгоспу та на дослідну станцію по розведенню шовкопрядів. Піонери навчилися плавати, полювати, рибалити, танцювати. За активну участь у масових заходах 35 дітей нагороджені почесними грамотами й подарунками. В середньому кожний з піонерів поправився на 1,8 кг.

З вдячністю і теплотою говорять про табір батьки, з захопленням згадують діти бесіди біля костра, походи на «Біле озеро», веселі масовки й вечори художньої самодіяльності.

Піонерський табір університету визнано кращим в системі таборів обкому профспілки працівників вищої школи.

Слід відзначити велику допомогу, яку надавали піонерському табору місцевком, адміністративно-господарська частина університету та голова дитячої комісії О. І. Шутенко.

В. АСТАХОВ, начальник піонерського табору.

ОТОЧИМО УВАГОЮ НОВЕ ПОПОВНЕННЯ!

В новому учбовому році поновлюють свою роботу всі 57 студентських наукових гуртків університету. Підсумки минулих років переконливо показали, що студентське наукове товариство подає серйозну допомогу кафедрам у прищепленні студентам навичок наукової роботи, сприяє більш глибокому засвоєнню учбової програми. Гуртківці хімічного, біологічного, економічного та інших відділень СНТ виконали в минулому учбовому році під керівництвом кафедр ряд наукових тем, які мають важливе значення для нашої промисловості і сільськогосподарства.

Найбільш повно виявляється результат роботи гуртківців, якщо студент бере участь в них з першого курсу. В минулому навчальному році різноманітними науковими гуртками було охоплено 223 молодих студенти. Вони прочитали десятки доповідей на гуртках, а 4 з них були винесені на підсумкову

студентську наукову конференцію. Як число гуртківців-першокурсників, так і кількість виконаних ними робіт не можна вважати задовільними. Справа в тому, що деякі кафедри не знайшли ще правильних дійових методів роботи новачків у гуртках. Саме цим і пояснюється недосить активна участь студентів економічного, біологічного та філологічного факультетів у роботі товариства.

Для гуртків гуманітарного напрямку хорошим прикладом організації роботи студентів-першокурсників може служити робота гуртка «Історії СРСР», яким торік керував зав. кафедрою доцент С. М. Королівський. Керівник зумів добрати для кожного першокурсника по сильній темі, уміло керував молодими студентами. Першокурсники вчилися робити огляди статей, вміщених у «Вопросах історії», актуальних історичних праць,

Дружна праця

Добре працювали студенти біологічного факультету на будівництві трамвайної колії Павлівка—Олексіївка. На недільнику були присутні 143 чол. Робота студентів заслужила високу оцінку парторга будівництва.

* * *

«Блискавка» історичного факультету відмітила хорошу роботу студентів на недільнику. На роботі відзначились першокурсники Шилонцев, Булах, Кононов, Антонова, студенти II курсу Ремізова та Йоффе, студент III курсу Мусько.

До свята пісні й танцю

23 вересня на стадіоні «Динамо» відбудеться свято пісні й танцю.

Днями в комітеті комсомолу відбулося засідання відповідальних за роботу культсекторів факультетських бюро ЛКСМУ, де обговорювалися питання підготовки до свята. Проте ряд факультетів не виконують поставлених перед ними завдань. Так, в результаті поганої підготовки, на першу репетицію хору від історичного факультету замість 40 чоловік з'явилося лише 16, фізико-математичний та геологічний факультети надіслали по 3—4 студенти. Незадовільна справа з заняттями балетного гуртка.

Комсомольські та профспілкові бюро факультетів не приділили достатньої уваги залученню до колективів художньої самодіяльності студентів перших курсів, незадовільно контролюють участь в гуртках студентів-старшокурсників.

В. КОЗЛЕНКО, член комітету ЛКСМУ.

3 ПЕРШОГО КУРСУ — В НАУКОВІ ГУРТКИ

виконували нескладні реферати, а також брали участь в обговоренні доповідей старшокурсників.

Цього року на фізико-математичному і хімічному факультетах починають роботу окремі гуртки для студентів перших курсів: математичний, фізичний, загальної хімії. Успіх буде залежати від того, наскільки деканати і кафедри зуміють правильно і цікаво налагодити заняття. Враховуючи, що потяг першокурсників до цих гуртків буде великим, доцільно було б на допомогу керівникам залучати аспірантів і найбільш підготовлених студентів старших курсів.

Завдання дальшого піднесення організаційної та практичної роботи наукових студентських гуртків тісно пов'язане із зрослими вимогами до всіх кафедр університету.

Б. ЩЕРБАНЕНКО,
голова президії СНТ університету.

Хвилюючі матеріали

— Миру не чекають — мир завоюють! — такими словами відкривається виставка, організована в Центральному Науковій бібліотеці.

В центрі виставки великий портрет генія волелюбного людства Й. В. Сталіна. Перший розділ виставки «Наша Батьківщина — могутній оплот і прапороносець миру» розповідає про боротьбу радянського народу за мир. Тут представлені книжки, журнали, газетні статті, присвячені мирній творчій праці нашого народу і його боротьбі за мир.

Розділи — «Країни народної демократії в боротьбі за мир», «Боротьба за мир — кровна справа всіх народів світу», «Мир — народам!», «За Пакт Миру» послідовно розповідають про боротьбу людей доброї волі всього світу за мир.

На виставці експоновано понад 250 екземплярів книжок та журналів. Увагу привертають численні фоторепродукції з картин радянських художників, присвячені боротьбі за справу миру.

Міцніє єдність молодих бійців великої армії миру

ПРИЇЗД ДЕЛЕГАЦІЇ МОЛОДІ США

В Москву на запрошення Антифашистського комітету радянської молоді прибула делегація молоді США на чолі з Чарльзом Уайт. У складі делегації — молоді робітники, службовці, студенти.

На Внуковському аеродромі делегацію зустрічали представники ЦК ВЛКСМ, Антифашистського комітету радянської молоді та молоді столиці.

ПОЛІТИЧНЕ ВИХОВАННЯ МОЛОДІ РУМУНІЇ

БУХАРЕСТ, 13. (ТАРС). В організаціях Спілки трудящої молоді Румунії закінчується підготовка до нового навчального року в мережі політосвіти.

В минулому навчальному році в системі політосвіти навчалось 140 тисяч юнаків і дівчат. Було створено 986 гуртків по вивченню біографії товариша Й. В. Сталіна, близько 300 курсів і гуртків по вивченню Короткого курсу історії ВКП(б), 4.442 по-

літшколи і 2.974 гуртки по вивченню статуту Спілки трудящої молоді. Понад 9 тисяч пропагандистів у своїй повсякденній роботі широко використовували багатий досвід Ленінсько-Сталінського комсомолу.

В новому навчальному році в системі політосвіти Спілки трудящої молоді навчатиметься понад 200 тисяч юнаків і дівчат. Гуртками і курсами керуватимуть 16 тисяч пропагандистів.

Молодіжний фестиваль миру в Канаді

ОТТАВА, 11. (ТАРС). Газета «Канадієн трібюн» повідомляє, що наприкінці серпня в Ніагара Фолс відбувся молодіжний фестиваль миру, в якому взяло участь півтори тисячі чоловік.

В показі художньої самодіяльності, організованому на фестивалі, були представники французів, слов'ян, індійців та інших національ-

них груп, які проживають в Канаді.

Під час фестивалю відбулася конференція керівників молодіжних організацій, на якій були обговорені заклик до молоді всієї Канади підтримати рух за мир і пропозиція про скликання конференції п'яти великих держав для укладення Пакту Миру.

Терор у Греції

АФІНИ, 14. (ТАРС). Стали відомі деякі подробиці подій, що відбулися в тюрмі «Авероф» 11 вересня. Під час вечірньої прогулянки в'язнів у тюрму прибули офіцери поліції, які ізолювали патріотів Курдзіса, Метаксотоса, Папанянопулоса, Ісаріса, Антіпаса, Мартіну, Гріферуліса і Кавалієратоса. Коли про це довідався депутат парламенту Маноліс Глезос, він звернувся до дирекції тюрми. Там йому заявили, що є наказ про розстріл восьми патріотів. Глезос повідомив про це в'язнів, які кинулись до ґрат і стали закликати народ допомогти їм врятувати товаришів. До тюрми збігся народ, який не

розходився доти, поки уряд офіційно не заявив, що «перекинення в'язнів не відбувається».

За відомостями політичних кіл грецької столиці, в партії ЕПЕК («національна прогресивна спілка центра») і в партії «грецького збору» (рух. Папагоса. — Ред.) обговорюється питання про загальну або часткову амністію. Проти амністії запекло виступає Венізелос. Американський посол у Греції Періфуа, боючися, що йому не вдасться зірвати амністію, дав розпорядження Венізелосу таємно розстріляти найвидатніших демократів, щоб вони не попали під амністію.

Заст. редактора В. БОЯНОВИЧ.